

DECIZIA nr. 38 din 29.01.2020
privind soluționarea contestației formulate de **X**,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR_REG x/14.01.2020

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a fost sesizată de către Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice cu adresa nr. x/09.01.2020, înregistrată sub nr. MBR_REG x/14.01.2020, cu privire la contestația domnului **X**, prin SCA "S si A", cu domiciliul în București, str. PU nr., bl.C 2, et., ap., sector 4.

Obiectul contestației, remisa prin posta la data de 20.12.2019 și înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. x/23.12.2019, îl constituie decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice anul 2015 nr. x/12.11.2019, emisă de organele fiscale din cadrul Administrației Sector 4 a Finanțelor Publice, prin care organele fiscale au stabilit în sarcina contribuabilului o diferență de impozit rezultată din regularizarea anuală stabilită în plus în suma de y lei.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de domnul **X**.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. x/12.11.2019, domnul **X** aduce următoarele argumente:

În data de 21.04.2011 a achiziționat dreptul de creanță asupra cotei părți 70/108 din terenul în suprafața totală de x mp (x mp în acte) situat în strada P.

În baza Titlului de despăgubire nr. x/30.09.2014 în cuantum de v lei, pe numele **X**, ANRP a emis titlurile de plată nr.x, nr.x și nr.x, pe anii 2014-2016, în cuantum de v lei fiecare.

Asa cum rezultă din prevederile art.78, art.79, art.114 din Codul fiscal și pct.152 din Normele metodologice de aplicare, veniturile obținute din valorificarea creanței se încadrează în categoria veniturilor de alte surse, pentru care obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile realizate revine platitorului de venit, respectiv ANRP, persoana fizică neavând nicio obligație de declarare sau plată a impozitului.

Față de cele precizate prin adresa nr. x/20.05.2015 prin care a solicitat AS5FP clarificări asupra modului de impozitare a veniturilor obținute contestatarul consideră că nu poate fi pusă în sarcină să îndeplinească obligațiile fiscale de către platitorul de venit, caracterul de impozit cu reținere la sursă fiind imperativ și nu opțional.

În concluzie, contestatarul solicită anularea deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice anul 2015.

II. Prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice romane cu domiciliul în România pe anul 2015 nr. x/12.11.2019, organele fiscale din cadrul Administrației Sector 4 a Finanțelor Publice au stabilit în sarcina domnului X diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus în sumă de y lei.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile persoanei fizice contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a emis corect Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice romane cu domiciliul în România pe anul 2015 nr. x/12.11.2019, în condițiile în care la baza stabilirii diferențelor de impozit rezultate din regularizarea anuală a stat declarația privind veniturile realizate în anul 2015 "D200" depusă de contestatar, motivele invocate în susținerea cauzei nefiind de natura să modifice decizia atacată.

In fapt, domnul X a realizat în anul fiscal 2015 venituri obținute în baza unui contract de cesiune de creanță (asa cum menționează în declarația depusă), pentru care a declarat un venit net anual realizat în sumă de v lei în baza declarației privind veniturile realizate din România "D200" nr. x/30.05.2016.

În baza declarației privind venitul realizat și a dispozițiilor art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, organele fiscale din cadrul Administrației Sector 4 a Finanțelor Publice au emis decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice romane cu domiciliul în România pe anul 2015 nr. x/12.11.2019, prin care au stabilit în sarcina contribuabilului X următoarele:

- venit net anual impozabil: v lei;
- impozit pe venitul net anual impozabil datorat: y lei;
- obligații stabilite privind plățile anticipate: 0 lei;
- diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală: y lei.

In drept, art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la "**Stabilirea și plata impozitului anual datorat**" precizează:

"Art.84 - (1) **Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra** fiecăruia din următoarele:

a) **venitul net anual impozabil**; (...).

(7) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul realizat și emite decizia de impunere, la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(8) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanțelor bugetare."

Potrivit Ordinului nr. 3605/2015 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 52/2012 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare prevăzute la titlul III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare de la 15 decembrie 2015, a fost aprobat modelul și conținutul formularului "Decizie de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice" - cod 14.13.02.13/a, din care rezultă modul de stabilire a diferentelor de impozit anual de regularizat stabilite în plus:

- "rd. 1. Venit/Câștig net anual
- rd. 5. **Venit/Câștig net anual impozabil** (rd.1-rd.3-rd.4.1)
- rd. 7. **Impozit pe venitul/câștigul net anual impozabil datorat**
- rd. 8. Suma de virat entități nonprofit/unități de cult
- rd. 9. Cheltuieli admise cu bursa privată
- rd. 10. Obligații privind plățile anticipate
- rd. 11. **Diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală:**
 - a. **stabilite în plus (rd.7-rd.10-rd.9)****
 - b. stabilite în minus (rd.10-rd.7+rd.9)"

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate se reține ca organul fiscal stabilește diferențele de impozit anual de regularizat în plus sau în minus în baza declarațiilor de venit depuse de contribuabili prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil, pentru fiecare an fiscal în parte.

În cazul contribuabilului X din documentele existente la dosarul cauzei și din precizările organului fiscal rezultă următoarele:

Conform declarației înregistrate sub nr.x/30.05.2016, în anul 2015 domnul X a obținut venituri realizate în baza unui contract de cesiune de creanță+titlu de despăgubire pentru care a declarat un venit net anual realizat în sumă de v lei.

În baza declarației privind venitul realizat pe anul 2015, organul fiscal a emis decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice anul 2015 nr. x/12.11.2019, prin care a stabilit impozit pe venitul net anual impozabil datorat în suma de y lei calculat la un venit net anual în suma de v lei, obligații privind plățile anticipate în suma de 0 lei, rezultând o diferență de impozit din regularizarea anuală în plus în suma de y lei.

Prin contestația formulată contestatarul invocă faptul că nu are nicio obligație de declarare sau plată a impozitului pentru veniturile obținute ca urmare a cesiunii de creanță, obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile realizate revenind platitorului de venit, respectiv ANRP.

Potrivit art.78 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în anul 2015:

"Art. 78 - (1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

[...]

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu,

precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol”.

În privința veniturilor din alte surse, pct. 152 din Normele metodologice date în aplicarea art. 78 din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015 prevede următoarele:

”152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

[...]

- veniturile obținute de cedent ca urmare a cesiunii de creanță, respectiv de cesionar ca urmare a realizării venitului din creanța respectivă, inclusiv în cazul drepturilor de creanțe salariale obținute în baza unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) – h) și art. 42 din Codul fiscal”.

Astfel, conform prevederilor legale antecitate, veniturile obținute de persoanele fizice române, care nu se încadrează într-o categorie anume de venituri impozabile și care nu sunt scutite ori neimpozabile, se încadrează în categoria altor venituri și se supun impunerii ca atare.

În speță, domnul X a obținut venituri din valorificarea drepturilor achiziționate prin cesiune de creanță, așa cum rezulta din declarația privind veniturile realizate din România pe anul 2015 (cod 200) depusă de contribuabil și înregistrată la organul fiscal sub nr. x/30.05.2016, pentru care datorează impozit pe venit.

Sustinerile contestatarului potrivit cărora nu are obligația declarării și plății impozitului pe veniturile realizate, pe motiv că obligația calculării, reținerii și virării revine platitorului de venit, respectiv ANRP, prin reținere la sursă nu poate fi reținută, întrucât obligația de plată a impozitului pe venit pentru veniturile realizate din valorificarea drepturilor de creanță revine contribuabilului care a obținut venitul, indiferent de faptul că acesta a fost reținut sau nu la sursa de către platitorul de venit.

De altfel, prin depunerea declarației, contestatarul recunoaște faptul că avea obligația plății impozitului pe venit pentru venitul realizat și pentru care nu i-a fost reținut impozitul.

Ca atare, invocarea de către contestatar în susținerea contestației a adresei nr. x/28.04.2016 emisă de Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice este neîntemeiată, în condițiile în care, contribuabilul însuși a depus și înregistrat, urmare răspunsului primit de la organul fiscal, declarația privind veniturile realizate pe anul 2015 prin care a declarat veniturile obținute, respectiv în data de 30.05.2016.

În consecință, susținerile contribuabilului vizând nedatorarea impozitului pentru veniturile obținute ca urmare a valorificării drepturilor obținute prin contractul de cesiune nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată pentru impozitul pe venit în suma de lei.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 78 și art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 152 din Normele metodologice date în aplicarea art. 78 din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

DECIDE

Respinge ca neintemeiată contestația formulată de domnul X împotriva deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice anul 2015 nr. x/12.11.2019 emisă de Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice pentru diferența de impozit rezultată din regularizarea anuală stabilită în plus în sumă de y lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.